

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220010154
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4220010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému K. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného K. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2Nt/7/2020 zo dňa 02.07.2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. septembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. Y. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. Y. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/38/2017 zo dňa 05.07.2017, pretože nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/38/2017 zo dňa 05.07.2017 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe v ňom uvedenom. Uviedol, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania v horeuvedenej právoplatne skončenej veci, pretože mal za to, že v danej veci je nevinný, uvedeného skutku sa nedopustil, nevedol motocykel, pretože bol nepojazdný, avšak bol naštartovaný, zároveň mal zlomenú pravú nohu, na ktorej mal sadru a nosil barle, a preto by ani nebol schopný uvedený motocykel riadiť. Navrhol tiež vypočuť svedkov, ktorí chcú svedčiť v jeho prospech. G. Z. uviedla, že v daný deň bola celý čas pri odsúdenom, motocykel naštartovaný nebol, odsúdený ho iba opravoval a v tom prišla polícia. G. I. Y. tiež uviedol, že odsúdeného videl motocykel opravovať, bol rozobratý, nevšimol si ale sadru na jeho nohe ani barle.

Súd I. stupňa uviedol, že odsúdený sa v pôvodnom konaní priznal, po doručení trestného rozkazu sa vzdal práva na podanie odporu aj v prospech osôb na to oprávnených, čím trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť, s tým, že mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo trvaní 2 mesiace. Poznamenal, že odsúdený začal tvrdiť, že sa skutok nestal, až po nariadení zvyšku nepodmienečného trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/58/2014. Svedeckú výpoveď Z. Q. vyhodnotil ako účelovú a nekorešpondujúcu s dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní ani s výpoveďou ďalšieho svedka I. Y., ktorý tvrdil, že táto svedkyňa sa v čase keď tam mali prísť policajti na mieste nenachádzala, pričom ani jeho výpoveď sa v podstatných častiach nezhodovala s výpoveďou odsúdeného - uviedol, že motorka bola úplne rozobratá, zatiaľ čo odsúdený uviedol, že bola naštartovaná, tiež uviedol, že odsúdený sa ešte v ten istý deň vrátil domov asi o 2-3 hodiny, pričom zo spisu je zrejmé, že z obmedzenia osobnej slobody bol prepustený až v nasledujúci deň, svedok tiež nevidel na odsúdenom, že mal na nohe sadru napriek tomu, že mal krátke nohavice.

Konštatoval, že odsúdený nevedel logicky zdôvodniť, prečo by si mali príslušníci PZ vymyslieť, že motocykel riadil a čo sa týka zlomeniny nohy a nemožnosti motocykel viesť, na verejnom zasadnutí bol

dokázaný opak, že z hľadiska hmotnosti i radenia rýchlostí je technicky možné motocykel riadiť aj so sadrovou dlahou. Dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V sťažnosti sa pridŕžoval dôvodov uvedených vo svojom návrhu na povolenie obnovy. Opätovne zdôraznil, že motocykel neriadil, ale ho v čase skutku opravoval, lebo nebol v prevádzkyschopnom stave, kúpil ho ako pokazený na účely opravy a následného predaja, tiež opätovne uviedol, že mal poranenú pravú nohu fixovanú v sadre a používal barle, fyzicky teda nebol schopný riadiť predmetný motocykel z pohľadu ovládania a riadenia, s tým, že človek so zranením má aj prirodzenú psychickú zábranu zaťažovania zranenia. Mal za to, že vyhodnocovanie dôkazov, ktorým boli svedecké výpovede Z. Q. a I. Y. tak, ako to urobil súd I. stupňa, nezodpovedá základným zásadám trestného konania a spravodlivému súdnemu procesu, pretože pri zohľadnení odstupu času a ich starostlivom hodnotení je podľa jeho názoru zrejmé, že odsúdený aj svedkovia svedčili o predmetnom skutku. Uviedol, že súd sa mal v prípade pochybností svedkov na ich vzájomnú prítomnosť spýtať, čo nespravil, tiež v prípade ak v lete roku 2017 policajná hliadka riešila odsúdeného kvôli údajnej jazde na motocykli aj v inom ako predmetnom prípade, mohol si súd vyžiadať správy z polície a túto skutočnosť potvrdiť alebo vylúčiť, mal teda postupovať v otázke pochybností v prospech odsúdeného, nie v jeho neprospech. To, že nebol s daným zranením schopný riadiť motocykel, nevyvrátili podľa jeho názoru ani prokurátorom prednesené technické parametre motocykla. K argumentácii súdu a prokurátora o priznaní sa odsúdeného a vzdaní práva na podanie sťažnosti v pôvodnom konaní uviedol ako dôvod už na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa, že rezignoval na spravodlivý proces, avšak tento jeho postup nie je možné použiť ako argument na zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania. V závere podotkol, že v tomto a ani pôvodnom konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorým by bolo jednotlivo alebo v spojení s iným dôkazom možné vyvrátiť pravdivosť uvedených nových skutočností, nebolo preukázané, že v čase skutku motorku riadil a že motocykel bol v prevádzkyschopnom stave a taktiež nebolo preukázané, že svedkovia neuvádzali pravdu.

Navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a aby sám rozhodol o povolení obnovy konania a zrušení právoplatného trestného rozkazu.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd ako na zákonné a správne poukazuje.

Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízný princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha obnovy konania.

V danom prípade sa odsúdený svojim návrhom domáhal povolenia obnovy konania, spochybňujúc, že by k skutku, z akého bol uznaný vinným, vôbec došlo, čo podporil tvrdeniami o tom, že motocykel riadiť nemohol a ani nemal v úmysle, iba ho opravoval a v tom čase mal zranenú nohu v sadre. Tieto jeho tvrdenia mali podporiť aj svedkovia, písomné výpovede a návrh na výsluch ktorých predložil odsúdený ako nové dôkazy.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov Z. Q. a I. Y.. Tretí svedok - Z. H. nemala vykázané doručenie predvolania na toto verejné zasadnutie a odsúdený sa vyjadril, že už nechce, aby bola v tejto veci vypočutá.

Na podklade vykonaného dokazovania a napokon celého obsahu spisového materiálu dospel aj krajský súd k záveru, že nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by či už samy o sebe alebo v súhrne s už vykonanými dôkazmi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, a teda pre ktoré by bolo možné obnovu konania povoliť. Argumenty prezentované vypočutými svedkami, ako i samotným odsúdeným, spočívajúce v zmenenej verzii ustáleného skutkového deja podľa názoru krajského súdu neoslabil skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd v pôvodnom konaní, a to najmä z dôvodu ich nekonzistentnosti (v smere kto bol v čase skutku pri odsúdenom a v akom stave sa motocykel nachádzal). Informácia o zranení pravej nohy odsúdeného napokon tiež nie je novou skutočnosťou, lekárska správa z vyšetrenia bola súčasťou vyšetrovacieho spisu. Táto skutočnosť však v smere posudzovania schopnosti odsúdeného riadiť motocykel aspoň za účelom jeho vyskúšania na ulici pri jeho dome nevykazuje dostatočnú relevanciu. Odsúdený zároveň svojou obhajobou (i prostredníctvom svedkov) v podstate naznačuje, že hliadka polície prišla k nemu bez príčiny, za účelom vykonštruovania trestného stíhania, v takomto vyjadrení však absentuje logika. Aj zo záznamu o obmedzení osobnej slobody v tom čase podozrivej osoby - K. Y. vyplýva, že menovaný bol zadržaný 04.07.2017 o 12.38 hod. v obci Bátorové Kosihy na križovatke ulíc T. a U. pri vedení motocykla zn. Aprilia Futura bez ev. čísla.

Z uvedených dôvodov sťažnostné námietky odsúdeného smerujúce voči spôsobu vykonávania výsluchov a vysporiadania sa s obsahom jednotlivých výpovedí nemožno považovať za dôvodné. Zároveň treba uviesť, že pokiaľ odsúdený chcel výsluchmi navrhovaných svedkov preukázať aj iné skutočnosti, ktoré sa mali či nemali stať v čase skutku, ako to uvádza v sťažnosti, mal možnosť položiť takéto otázky, súd napokon v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je povinný iniciatívne zabezpečiť dôkaz v prospech odsúdeného, nositeľom dôkazného bremena je odsúdený ako navrhovateľ.

Prezentovaná zmenená verzia skutkového deja, ani tvrdenie odsúdeného o jeho rezignácii na spravodlivý súdny proces nevysvetľujú dôvod priznania sa odsúdeného k predmetnému trestnému činu v pôvodnom konaní a to bezprostredne po zadržaní ako aj po vznesení obvinenia. Rovnako nevysvetľujú dôvod využitia práva nevypovedať pred sudcom pre prípravné konanie a vzdania sa práva na podanie odporu, ktoré skutočnosti sa mu napokon premietli ako poľahčujúca okolnosť pri ukladaní trestu pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Konanie o povolenie obnovy konania pozostáva zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu, súd teda najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por., následne sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza Trestným poriadkom predpokladané dôvody na povolenie obnovy konania a v konečnom dôsledku skúma odôvodnenosť návrhu, teda či sú v ňom uvádzané skutočnosti spôsobilé dosiahnuť v obnovenom konaní iné rozhodnutie vo veci v zmysle § 394 Tr. por.

Keďže odsúdený nepredložil žiadny dôkaz ani nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá vyšla najavo až po právoplatnom skončení konania alebo bola súdu skôr neznáma, ktorá by mohli sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, teda nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k iným skutkovým zisteniam, než tým, ktoré boli v pôvodnom konaní ustálené, krajský súd rovnako ako súd I. stupňa dospel k záveru, že neboli naplnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, ani žiadne také nesprávnosti

v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.